

568.

Плетитъ мома мрежа копринена,
Их доплете мрежа копринена,
Их повлечи по бѣла Дунава,
Ми изло'а риба златокрила,
Их изгушки со фѣршко-но ноже,
Их испече на стребрена скара,
Ми их кладе во жжъти-онъ салтаръ,
Их изваде претъ чеснего кума;
Кумъ их изваде претъ чесна-на кума,
Кума их изваде претъ чеснего зета,
Зетъ их изваде претъ чесна невѣста.

569.

„Боленъ си лежамъ, ясъ ке си умрамъ
Отъ тешка болесь, отъ силна треска,
Отъ силна треска, отъ силна глава.“ —
„Не бой сѣ, сину, отъ таква болесть
Сть таква болесь, отъ таква треска.
Що не ми каза, сину, три дни понапретъ,
Да ти напишамъ, три хамайліи,
Пѣрва за глава, втора за треска,
Втора за треска, трекя за сѣрце.“

570.

Завеале Самовилски ветрой,
По ветро'и сѣ отворїа капій,
Во азбафча бунаръ вода студена,
До бупаръ ю ситна трева зелена,
На трева ю ибришимско седжаде,
На седжаде моръ кадифе ястакче,
На ястакче седитъ моме свѣршено.
Претъ неа ю зелень гергевъ ялдазливъ,
На гергевъ ю алемъ тульбенъ маҳрама,
На маҳрама отъ билюра иглица,
Во иглица до два ката клабоданъ.
